

429.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 26 czerwca 1922 r.

w przedmiocie oznaczenia władz dyscyplinarnych powołanych do orzekania w sprawach dyscyplinarnych przeciw urzędnikom i niższym funkcjonariuszom zarządu i wymiaru sprawiedliwości.

Na podstawie ostatniego ustępu art. 1 ustawy o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko funkcjonariuszom państwowym z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21 poz. 165), oraz na podstawie art. 72 tej ustawy zarządzam co następuje:

§ 1. Do orzekania w pierwszej instancji w sprawach dyscyplinarnych przeciw funkcjonariuszom zarządu i wymiaru sprawiedliwości podległym wspomnianej ustawie powołuję następujące komisje dyscyplinarne:

- 1) komisje dyscyplinarne czynne przy sądach apelacyjnych,
- 2) komisję dyscyplinarną czynną przy Ministerstwie Sprawiedliwości.

§ 2. Komisje dyscyplinarne czynne przy sądach apelacyjnych orzekać będą także w sprawach dyscyplinarnych przeciw urzędnikom i niższym funkcjonariuszom więziennym, względnie funkcjonariuszom zakładów karnych na obszarze całej Rzeczypospolitej z wyjątkiem obszaru Sądu Okręgowego w Katowicach, a na obszarze sądów apelacyjnych w Lublinie, Poznaniu, Toruniu, Warszawie i Wilnie, również przeciw urzędnikom i niższym funkcjonariuszom państwowym prokuratur.

§ 3. Powołane ustawą o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnym przeciw funkcjonariuszom państwowym komisje dyscyplinarne odwoławcze sprawować będą poruczone sobie tą ustawą czynności także co do podległych tej ustawie urzędników i niższych funkcjonariuszów zarządu i wymiaru sprawiedliwości w składzie ustanowionym w myśl zasad tejże ustawy przy odpowiednim udziale Ministra Sprawiedliwości.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1922 r.

Minister Sprawiedliwości: w z. Z. Rymowicz

430.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 15 czerwca 1922 r.

w sprawie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 4 stycznia 1922 r. o utworzeniu kas skarbowych na obszarze izb skarbowych we Lwowie i Krakowie (Dz. U. R. P. № 6 poz. 46).

Na zasadzie art. 8 i 10 ustawy z dnia 8 kwietnia 1919 r. (Dz. U. P. P. № 31 poz. 261) w przedmiocie objęcia przez Ministerstwo Skarbu administracji skar-

bowej na ziemiach polskich, które wchodziły w skład b. monarchji austro-węgierskiej zarządza się co następuje:

§ 1. Inspektoraty skarbowe mają w przedmiocie wymiaru należitości ten sam zakres działania, jaki miały urzędy podatkowe na mocy art. 3 rozp. Ministra Skarbu z dnia 26 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. № 60 poz. 373).

§ 2. Rekursy przeciw wymiarom należitości, uskutecznionym przez inspektoraty skarbowe, rozstrzygają — bez względu na wysokość wymiaru — właściwe izby skarbowe.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wszystkich jeszcze nieprawomocnych wymiarów należitości.

Minister Skarbu: *Michalski*

431.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 8 czerwca 1922 r.

w przedmiocie wprowadzenia jednolitego mianownictwa chorób i przyczyn zgonów.

Na mocy p. 23 art. 2 oraz art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. № 63, poz. 371) zarządza się co następuje:

§ 1. Sprawozdania o zachorowaniach i przyczynach zgonów, do których składania w myśl istniejących przepisów są obowiązane związki samorządowe lub instytucje, utrzymujące szpitale, winny być sporządzane z zachowaniem zasad i mianownictwa, objętych załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1922 roku.

Minister Zdrowia Publicznego: *Chodźko*

Załącznik do rozp. M. Z. P.
z d. 8. VI 1922 r. poz. 431.

Mianownictwo chorób i przyczyn zgonów, przyjęte przez Komisję Międzynarodową w Paryżu dnia 14 października 1920 roku.

Uwagi ogólne — Statystyka chorób i przyczyn zgonów winna być prowadzona podług klas wieku, możliwie uwzględniających chorobowość i śmiertelność poszczególnych okresów życia ludzkiego.

Komisja Międzynarodowa uchwaliła następujący podział klas wieku:

I.	0 —	1
II.	1 —	19
III.	19 —	39
IV.	39 —	59
V.	59 —	100

wyrażając jednocześnie życzenie, by II klasę wieku, jeżeli się okaże możliwym, rozdzielać jeszcze na podgrupy: 1—4, 4—14, 14—19.